Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
5 NOVEMBER 1955
No 45

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Hoera! Hoera! Hoera!

Iedereen is in hoera-stemming! We hebben de vlag uitgestoken, we eten taartjes en tompoezen en vandaag kunnen we eigenlijk niet zo goed werken! Weten jullie hoe dat komt? We bestaan drie jaar! Ja, jongens en meisjes, „Donald Duck" bestaat vandaag drie jaar! Al drie jaar lang hebben jullie iedere week kunnen genieten van de avonturen van Donald Duck en zijn neefjes, de kleine boze wolf en de biggetjes, van Oma Duck, Hiawatha, Oom Dagobert en van alle vrienden uit jullie geliefde „Donald Duck".

Ja, JULLIE geliefde „Donald Duck", die we met z'n allen maken! Want met behulp van jullie brieven en met de hulp van een heleboel grote mensen is het mogelijk, dat er iedere week een „Donald Duck" bij jullie in de bus ligt, die klinkt als een klok!

Weten jullie wat ik vanochtend gedaan heb? Ik heb het allereerste nummer van „Donald Duck", dat in October 1952 is uitgekomen, eens ingekeken. Daarin zag ik, dat we toen een grote prijsvraag hebben uitgeschreven met 1000 mooie polshorloges als prijzen. Die prijsvraag is toen zó in de smaak gevallen, dat ik er mee ben doorgegaan om zo nu en dan een grote prijsvraag te maken met een heleboel prijzen en iedere week een kleinere prijsvraag. Verder zie ik, dat niet alle plaatjes gekleurd zijn! Eén bladzijde is wel gekleurd en de volgende niet. Wil je wel geloven, dat ik bijna vergeten was, dat we dat vroeger zo deden?

Als ik daar het nummer van deze week naast leg, zie ik toch wel, dat het laatste nummer er veel leuker en veel vrolijker uitziet dan het eerste en ik ben echt trots op onze „Donald Duck".

Jongens en meisjes, ik heb me voorgenomen om te proberen „Donald Duck" nóg mooier en nóg leuker te maken dan hij al is. Hoe dat moet, weet ik nog niet, maar ik hoop dat jullie door blijven gaan met schrijven en dat er in jullie brieven steeds nieuwe voorstellen zullen staan.

Ons blad moet en zal 't leukste weekblad van Nederland blijven! Vinden jullie ook niet? Als jullie me daarmee helpen zal het vast lukken en gaan we het vierde levensjaar van „Donald Duck" vol vertrouwen tegemoet!

Donald

Deze week vroeg een jongen me wat Papiamentoe eigenlijk was! Dat vond ik een leuke vraag en zoals jullie kunnen zien, heb ik hem in de brievenbus beantwoord. Als jullie iets wilt weten, kun je het me altijd vragen. Dan zal ik mijn best doen jullie zo goed mogelijk te antwoorden. Je weet mijn adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je schrijven: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

DIRK VERHAAL, AMSTERDAM. Dat is een mooie vraag, Dirk! Papiamentoe is de taal die men spreekt op Aruba, Bonaire en Curaçao. Er komen Portugese, Spaanse en Nederlandse woorden in voor of woorden, die van een van deze talen zijn afgeleid. Gesnapt?

DIKKIE BUTER, PUTTEN. Maak je maar niet ongerust, Dikkie! Ik kijk altijd heel goed uit voor ik oversteek en als er een auto aankomt, blijf ik nog maar even op de stoep staan. Tevreden? Ik vind het fijn, dat je zo bezorgd voor me bent! Dag Dikkie!

EMMA BRASPENNINCX, BREDA. Nee Emma, ik vind het helemaal niet naar om in een stad te wonen, maar zo nu en dan zou ik best eens een tijdje in de bossen willen zwerven. Het is zeker erg mooi waar jij woont, hè? Je moet me er eens meer over schrijven!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 39 een prijs hebben gewonnen:

Eerste prijs, een fototoestel: Anneke Kok, **Hattem.** Tweede prijs: een vulpen: Kees Oors, **Vlissingen.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Jan Groenbroek, **Scheemda**; Thea Bouhuis, **Mook**; Jo Gijbels, **Schaesberg**; Martinus van Dekken, **Hoogkerk**; Corrie v. Schaik, **Weesperkarspel**; F. Pater, **Nw. Amsterdam**; Marie-José Schweitzer, **Heerlen**; Roeltje Huneman, **Rijswijk**; Jannie Visser, **Vlieland**; Gerry Bevers, **Enschede**; Paul de Hoogh, **Oosterhout**; Joh. Bosma, **Buitenpost**; Inge Jansen, **Bloemendaal.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 43 luidt: HOGE BOMEN VANGEN VEEL WIND.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

V.l.n.r.: 1. smal, lintvormig weefsel, 3. pantoffel, 4. komt uit de schoorsteen, 6. mal, 7. meisjesnaam, 9. meisjesnaam, 10. bloedvat, 12. deel van de voet, 13. hemellichaam, 15. kleine veertjes.

V.b.n.b. 1. kwaad, 2. moed, 4. stuur van een schip, 5. maal, 7. karakter, 8. naam van 'n vulkaan in Italië, 10. getal, 11. zuiver, 13. daarmee eet je, 14. stuurs.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je — in de volgorde, die door de letters in het midden van de puzzle is aangegeven — in de rode hokjes de naam van 'n vrucht en in de groene een jongensnaam. Schrijf de twee woorden (10 letters) op een briefkaart en zend deze vóór 10 Nov. aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de kaart moet je zetten: Oplossing nummer 45. Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

Uitgave van „Margriet", Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 cent. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. ● *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY'S

Donald Duck

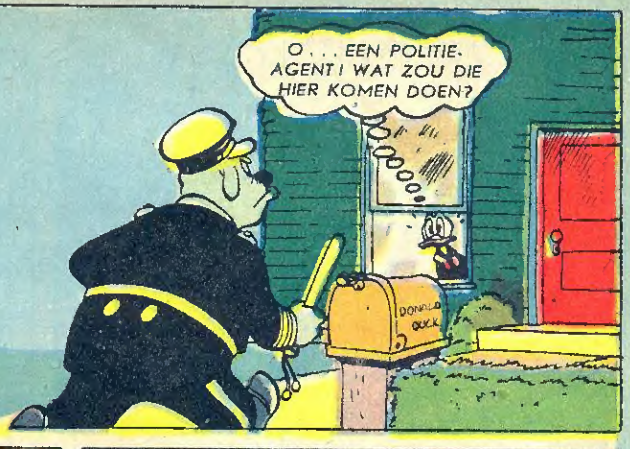

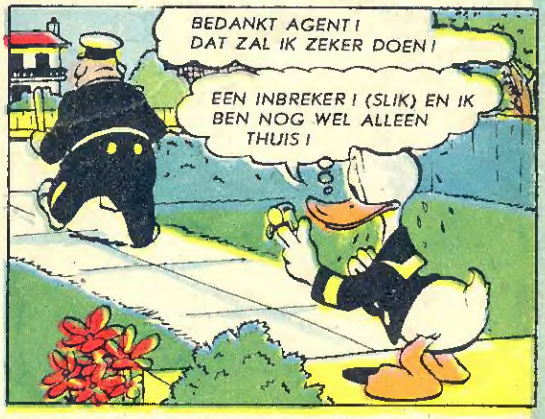

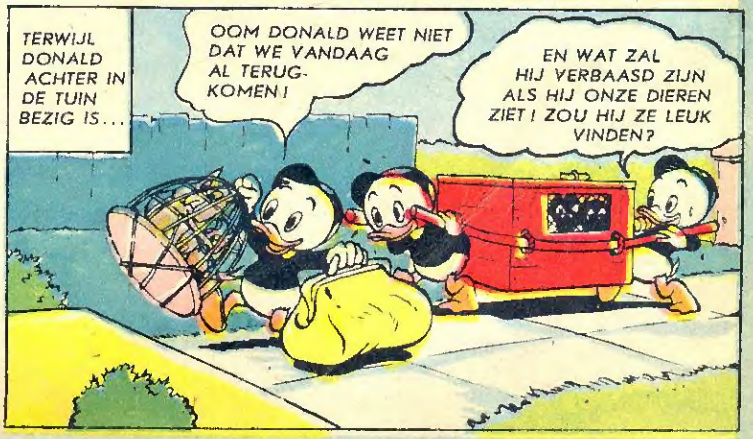

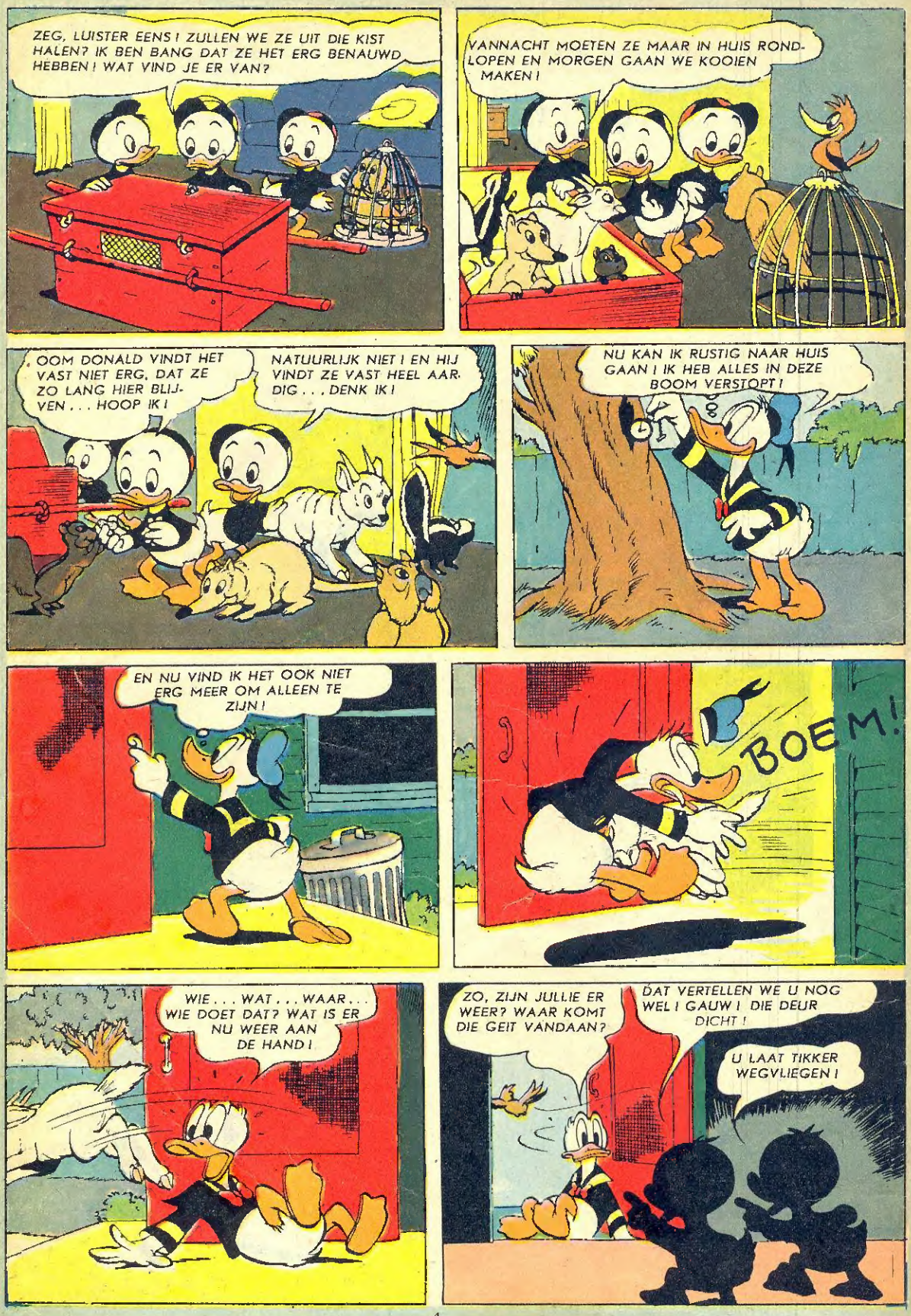
ZEG, LUISTER EENS! ZULLEN WE ZE UIT DIE KIST HALEN? IK BEN BANG DAT ZE HET ERG BENAUWD HEBBEN! WAT VIND JE ER VAN?
VANNACHT MOETEN ZE MAAR IN HUIS RONDLOPEN EN MORGEN GAAN WE KOOIEN MAKEN!
OOM DONALD VINDT HET VAST NIET ERG, DAT ZE ZO LANG HIER BLIJVEN . . . HOOP IK!
NATUURLIJK NIET! EN HIJ VINDT ZE VAST HEEL AARDIG . . . DENK IK!
NU KAN IK RUSTIG NAAR HUIS GAAN! IK HEB ALLES IN DEZE BOOM VERSTOPT!
EN NU VIND IK HET OOK NIET ERG MEER OM ALLEEN TE ZIJN!
BOEM!
WIE . . . WAT . . . WAAR . . . WIE DOET DAT? WAT IS ER NU WEER AAN DE HAND!
ZO, ZIJN JULLIE ER WEER? WAAR KOMT DIE GEIT VANDAAN?
DAT VERTELLEN WE U NOG WEL! GAUW! DIE DEUR DICHT!
U LAAT TIKKER WEGVLIEGEN!

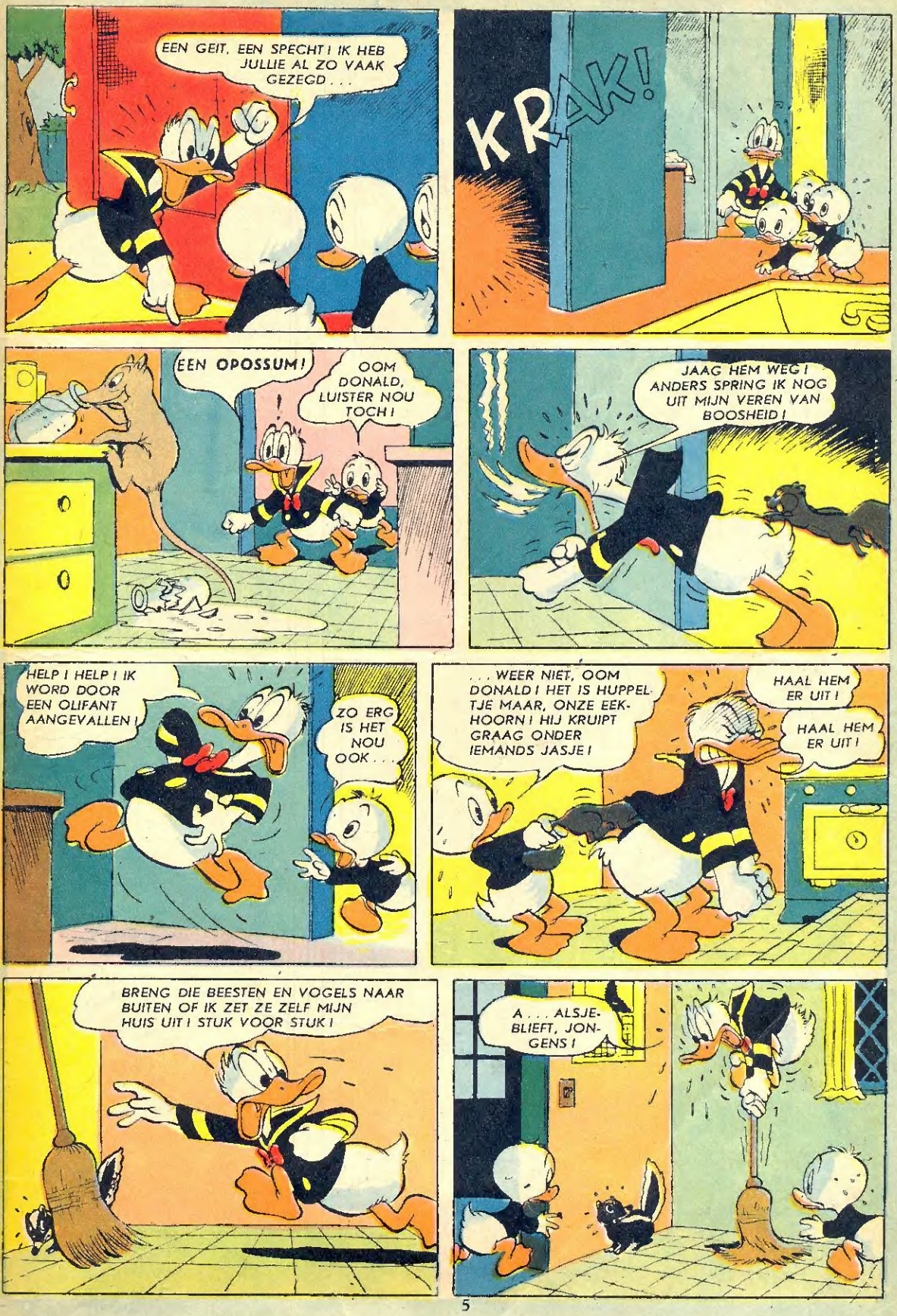
EEN GEIT, EEN SPECHT! IK HEB JULLIE AL ZO VAAK GEZEGD . . .
KRAK!
EEN OPOSSUM!
OOM DONALD, LUISTER NOU TOCH!
JAAG HEM WEG! ANDERS SPRING IK NOG UIT MIJN VEREN VAN BOOSHEID!
HELP! HELP! IK WORD DOOR EEN OLIFANT AANGEVALLEN!
ZO ERG IS HET NOU OOK . . .
. . . WEER NIET, OOM DONALD! HET IS HUPPELTJE MAAR, ONZE EEKHOORN! HIJ KRUIPT GRAAG ONDER IEMANDS JASJE!
HAAL HEM ER UIT!
HAAL HEM ER UIT!
BRENG DIE BEESTEN EN VOGELS NAAR BUITEN OF IK ZET ZE ZELF MIJN HUIS UIT! STUK VOOR STUK!
A . . . ALSJEBLIEFT, JONGENS!

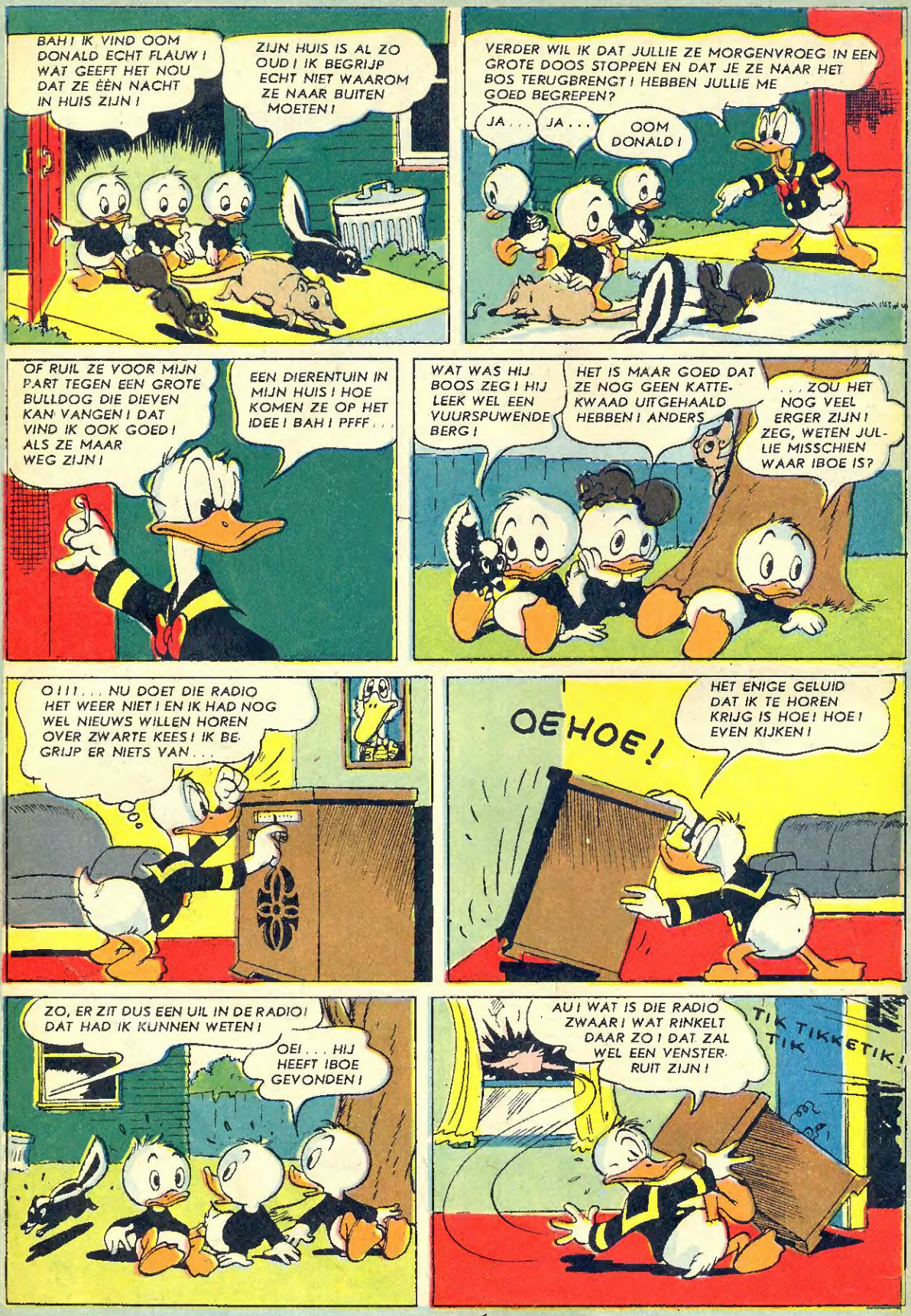
BAH! IK VIND OOM DONALD ECHT FLAUW! WAT GEEFT HET NOU DAT ZE ÉÉN NACHT IN HUIS ZIJN!
ZIJN HUIS IS AL ZO OUD! IK BEGRIJP ECHT NIET WAAROM ZE NAAR BUITEN MOETEN!
VERDER WIL IK DAT JULLIE ZE MORGENVROEG IN EEN GROTE DOOS STOPPEN EN DAT JE ZE NAAR HET BOS TERUGBRENGT! HEBBEN JULLIE ME GOED BEGREPEN?
JA . . .
JA . . .
OOM DONALD!
OF RUIL ZE VOOR MIJN PART TEGEN EEN GROTE BULLDOG DIE DIEVEN KAN VANGEN! DAT VIND IK OOK GOED! ALS ZE MAAR WEG ZIJN!
EEN DIERENTUIN IN MIJN HUIS! HOE KOMEN ZE OP HET IDEE! BAH! PFFF . . .
WAT WAS HIJ BOOS ZEG! HIJ LEEK WEL EEN VUURSPUWENDE BERG!
HET IS MAAR GOED DAT ZE NOG GEEN KATTE-KWAAD UITGEHAALD HEBBEN! ANDERS . . .
. . . ZOU HET NOG VEEL ERGER ZIJN! ZEG, WETEN JULLIE MISSCHIEN WAAR IBOE IS?
O!!! . . . NU DOET DIE RADIO HET WEER NIET! EN IK HAD NOG WEL NIEUWS WILLEN HOREN OVER ZWARTE KEES! IK BEGRIJP ER NIETS VAN . . .
OEHOE!
HET ENIGE GELUID DAT IK TE HOREN KRIJG IS HOE! HOE! EVEN KIJKEN!
ZO, ER ZIT DUS EEN UIL IN DE RADIO! DAT HAD IK KUNNEN WETEN!
OEI . . . HIJ HEEFT IBOE GEVONDEN!
AU! WAT IS DIE RADIO ZWAAR! WAT RINKELT DAAR ZO! DAT ZAL WEL EEN VENSTER-RUIT ZIJN!
TIK TIKKETIK! TIK

WAT KLOPT DAAR? ZOU DAT DIE SPECHT ZIJN?
TIK TIK TIKKETIK!
MIJN KOSTBAARHEDEN! GA WEG, HAMERBEEST! DAAR MAG JE NIET AANKOMEN!
NU HEB IK ER GENOEG VAN!
MIJN HORLOGE IS STUK EN AL MIJN GELD LIGT OVERAL VERSPREID!
KLAP!
IK ZAL . . . IK ZAL . . .
HOUD U TOCH KALM, OOM DONALD! DENK AAN UW HOGE BLOEDDRUK!
DAAR ZITTEN WE NOU MET . .
DE GEBAK KEN . . .
. . . PEREN!
WE ZULLEN HEM NAAR BED BRENGEN! DAN KAN IE WAT RUSTEN!
OVER EEN UUR IS HIJ WEER BETER!

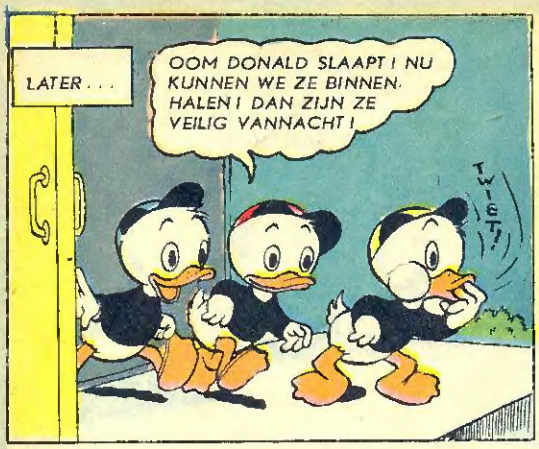
LATER . . .
OOM DONALD SLAAPT! NU KUNNEN WE ZE BINNEN-HALEN! DAN ZIJN ZE VEILIG VANNACHT!
TWIET!

VIND JE NIET DAT WE STINKERTJE BETER BUITEN KUNNEN LATEN, KWEK?
DAAR DACHT IK OOK NET AAN!

EN WAT ZULLEN WE MET IBOE DOEN? HIJ MAAKT ZO'N LAWAAI!
HIJ MOET MAAR IN DE KAST WAAR WE OOM DONALDS KOSTBAARHEDEN GELEGD HEBBEN!

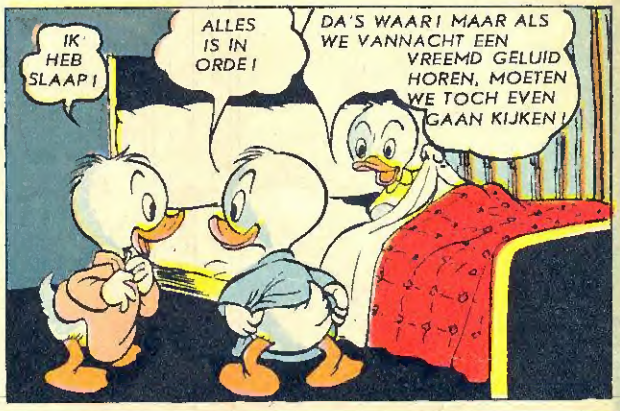
IK HEB SLAAP!
ALLES IS IN ORDE!
DA'S WAAR! MAAR ALS WE VANNACHT EEN VREEMD GELUID HOREN, MOETEN WE TOCH EVEN GAAN KIJKEN!

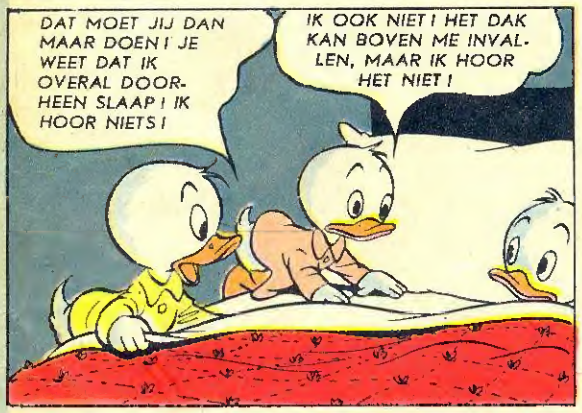
DAT MOET JIJ DAN MAAR DOEN! JE WEET DAT IK OVERAL DOORHEEN SLAAP! IK HOOR NIETS!
IK OOK NIET! HET DAK KAN BOVEN ME INVALLEN, MAAR IK HOOR HET NIET!

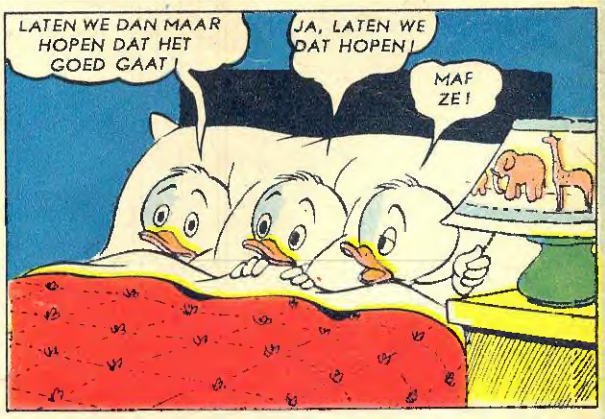
LATEN WE DAN MAAR HOPEN DAT HET GOED GAAT!
JA, LATEN WE DAT HOPEN!
MAF ZE!

DIE NACHT . . .
ZOU ER NOG IEMAND OP ZIJN? ACH, WEL NEE, NATUURLIJK NIET! 'S NACHTS SLAAPT TOCH IEDEREEN!

IN DIE KAST ZAL WEL HET EEN EN ANDER ZITTEN, DAT IK GRAAG MEENEEM! DAAR ZAL IK DAN MAAR MEE BEGINNEN! IK BEN BENIEUWD WAT ER IN ZIT!

OEHOE!

HOORDE IK DAAR NIET IETS? JA, DIE UIL VAN DE JONGENS!

ALS ZE HEM TOCH IN HUIS HEBBEN GELATEN, ZAL IK ZE LEREN! ZE WISTEN BEST DAT DAT NIET MOCHT!

O . . . ZWARTE KEES, DE INBREKER! WAT MOET IK DOEN?

WAAR HEB IK TOCH HET FLUITJE NEERGELEGD, DAT DIE AGENT ME HEEFT GEGEVEN? O JA, BIJ DE GOUDVISSEN!

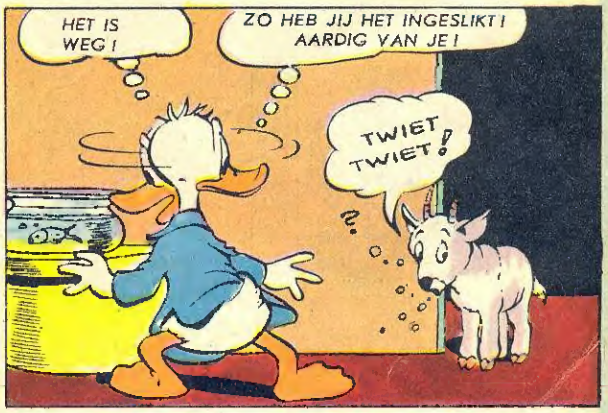
HET IS WEG!
ZO HEB JIJ HET INGESLIKT! AARDIG VAN JE!
TWIET TWIET!
?

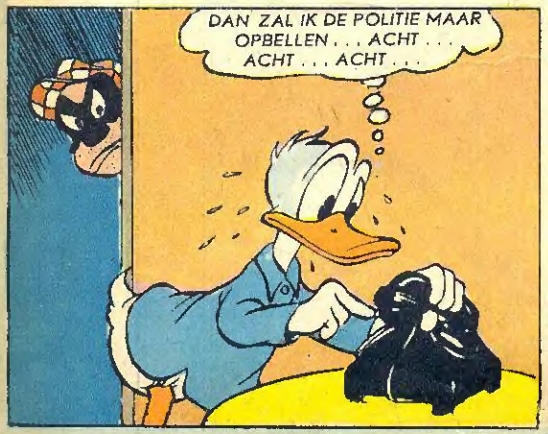
DAN ZAL IK DE POLITIE MAAR OPBELLEN . . . ACHT . . . ACHT . . . ACHT . . .

O NEE, MANNETJE! DAAR IS GEEN SPRAKE VAN! BLIJF VAN DIE TELEFOON AF!

Vervolg blz. 15

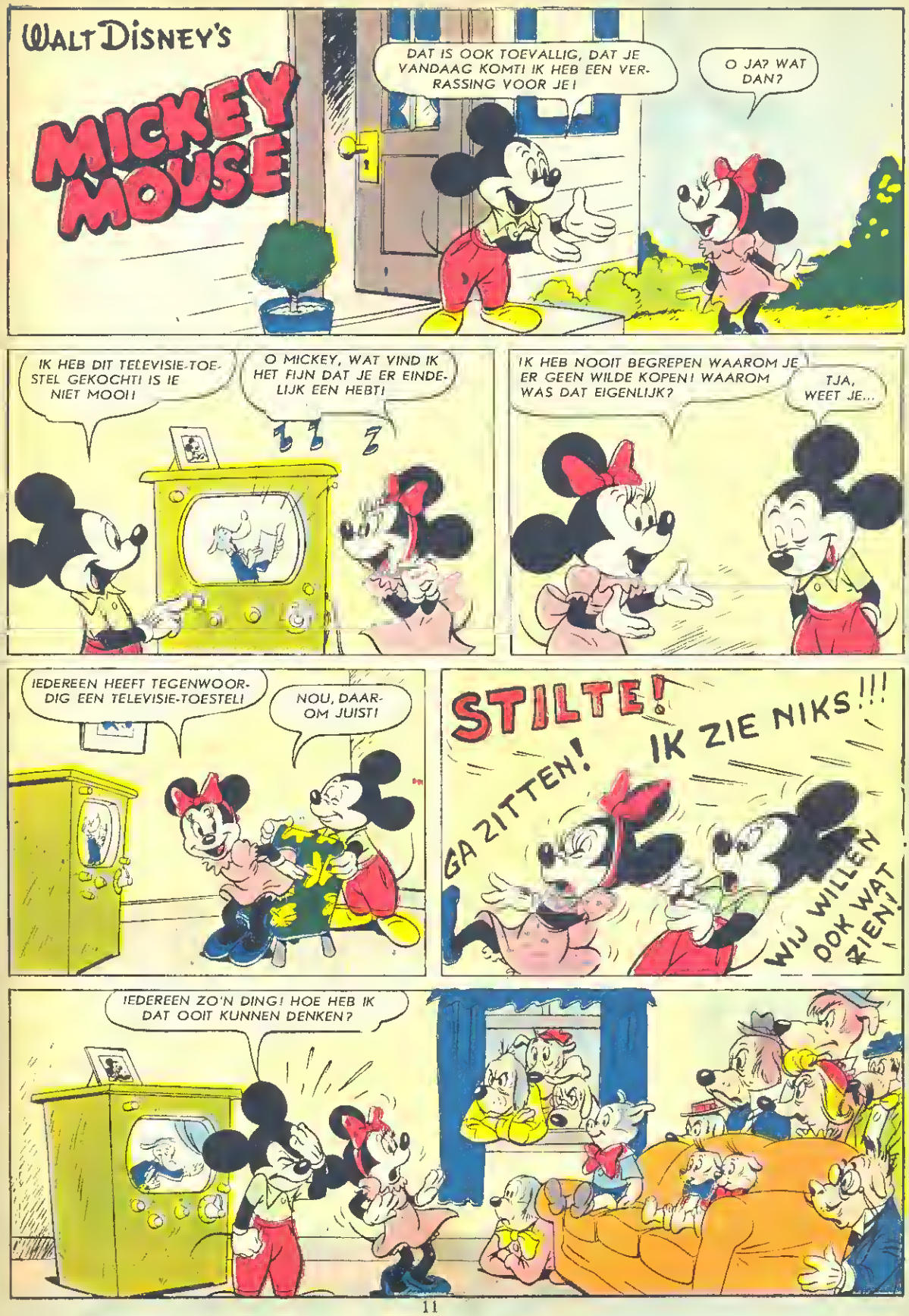
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
DAT IS OOK TOEVALLIG, DAT JE VANDAAG KOMT! IK HEB EEN VERRASSING VOOR JE!
O JA? WAT DAN?
IK HEB DIT TELEVISIE-TOESTEL GEKOCHT! IS IE NIET MOOI!
O MICKEY, WAT VIND IK HET FIJN DAT JE ER EINDELIJK EEN HEBT!
IK HEB NOOIT BEGREPEN WAAROM JE ER GEEN WILDE KOPEN! WAAROM WAS DAT EIGENLIJK?
TJA, WEET JE...
IEDEREEN HEEFT TEGENWOORDIG EEN TELEVISIE-TOESTEL!
NOU, DAAROM JUIST!
STILTE!
GA ZITTEN!
IK ZIE NIKS!!!
WIJ WILLEN OOK WAT ZIEN!
IEDEREEN ZO'N DING! HOE HEB IK DAT OOIT KUNNEN DENKEN?

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. Na een paar dagen vluchten de kinderen met Timmie, de hond, naar hun eigen eiland om aan de zure huishoudster, juffrouw Stok, te ontkomen. Daar aangekomen gaan ze op zoek naar een slaapgelegenheid en komen terecht in de ruïne van een oud kasteel, dat op het eiland staat. Wanneer ze een van de vervallen kamers binnenlopen, stort een gedeelte van de zoldering in en Juul, Dick en George ontdekken even later, dat Anneke verdwenen is!

„Anneke! Anneke!" riep George zo hard ze kon en ze rende naar de plek, waar het meisje had gestaan. Juul en Dick gingen haar achterna en Juul riep: „Wees voorzichtig, George! We hebben er niks aan, als jij er nu ook nog onder komt te liggen!" Met zijn zaklantaarn bescheen hij de donkere hoek, waar Anneke moest zijn. „Anneke! Hoor je ons?" riep hij en doodstil luisterden ze of er antwoord kwam. En ja hoor! Daar was Anneke's stem, een beetje geschrokken en huilerig, maar van heel dicht bij: „Ja, ik hoor je wel, Juul! Maar ik kan je niet zien! Ik zit hier in een holletje! Ik kan er niet uit!" De andere drie haalden opgelucht adem. „Blijf maar rustig zitten," zei Juul. „We hebben je er zo uit! Beweeg je niet, want anders valt je holletje misschien ook in!" Zo vlug ze konden, begonnen ze de steenbrokken weg te gooien en even later zagen ze, wat Anneke met „holletje" bedoelde. Het kleine meisje had in de deuropening gestaan en nu waren er een paar planken schuin over elkaar heengevallen en daarover was een lading stenen gekomen. Dus nu zat ze opgesloten in een soort tent, die bedekt werd met puin. Het duurde niet lang, voor ze bevrijd was en buiten in het zonlicht stond — een beetje wit om haar neus, maar verder helemaal in orde.

„Pfff....!" zuchtte George, „dat is goed afgelopen! O, stel je voor, dat er wat met je gebeurd was, An! Ik had me geen raad geweten!" Juul legde zijn arm om de schouders van zijn zusje en zei met een besliste stem: „In die ruïne zetten we geen voet meer!" „Dat is me te gevaarlijk!" Anneke zelf was de eerste, die weer over het slaapprobleem begon. „Nou weten we nog niet, waar we gaan wonen," zei ze. „Ik vertik het om in de ondergrondse kerkers te gaan, hoor!" Maar niemand wilde in de kerken van het kasteel slapen! Dick dacht diep na. „Op het wrak misschien? Zouden we daar een plekje kunnen vinden?"

„We kunnen er wel eens gaan kijken," zei Juul, „maar ik geloof niet, dat dat lukt. Het is er zo koud en vochtig en het wrak is al half weggerot. Maar misschien zit het nog boven op de rotsen en is het door het mooie weer wat opgedroogd."

„Laten we er maar meteen heengaan," zei George. Zij liepen over het eiland heen naar de oude muur, die om 't vroegere kasteel had gestaan. Het was nu nog maar een laag afgebrokkeld muurtje, maar daarvandaan zouden ze juist het wrak kunnen zien liggen. Het was een schip, dat het vorige jaar op de rotsen gesmeten was en er nu nog muurvast op zat. Op de brokstukken van de muur stonden zij wat te kijken naar het wrak, maar het lag niet op zijn oude plaats. „Het is verschoven!" zei Juul verbaasd, „kijk, daar is het!" Veel dichter bij het land dan eerst! Wat zielig eigenlijk, hè, zo'n wrak! Van de winter heeft het heel wat te verduren gehad. Het ziet er veel kapotter uit dan verleden zomer." — „Ik geloof nooit, dat we daar wat aan hebben," zei Dick, „het is zo gammel! Maar misschien kunnen we het eten daar opbergen. Kijk een, we hoeven er niet meer met de boot naar toe, zoals verleden jaar! Zo gauw het eb is, kunnen we gewoon over de rotsen er naar toe lopen!" — „Over een uurtje zullen we het proberen," zei Juul, die er erg veel zin in leeg. „Dan is het water wel laag genoeg."

„Laten we nu eens bij de put gaan kijken," zei Dick en ze gingen naar de binnenplaats van het kasteel terug. Daar hadden zij de vorige zomer een put ontdekt, die diep doorliep naar de kerkers en nog verder, lager zelfs dan de zeespiegel, voor de zoetwatervoorziening. De kinderen schoven de deksel van de put en keken naar be-

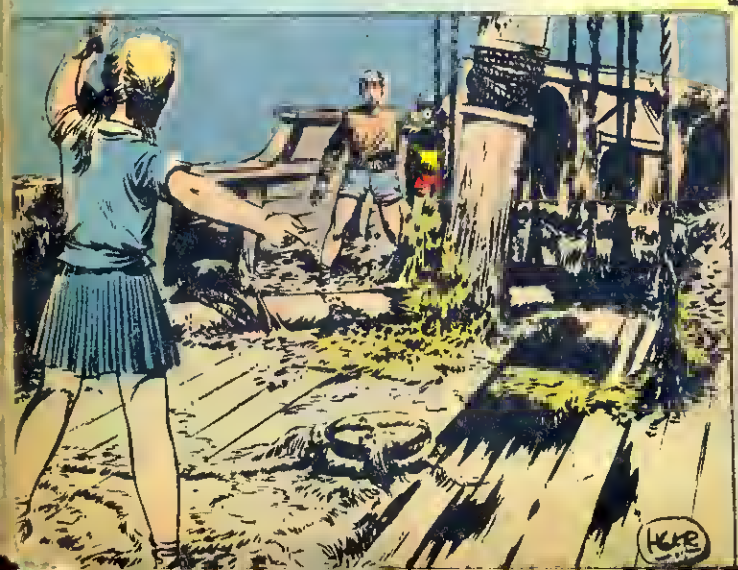

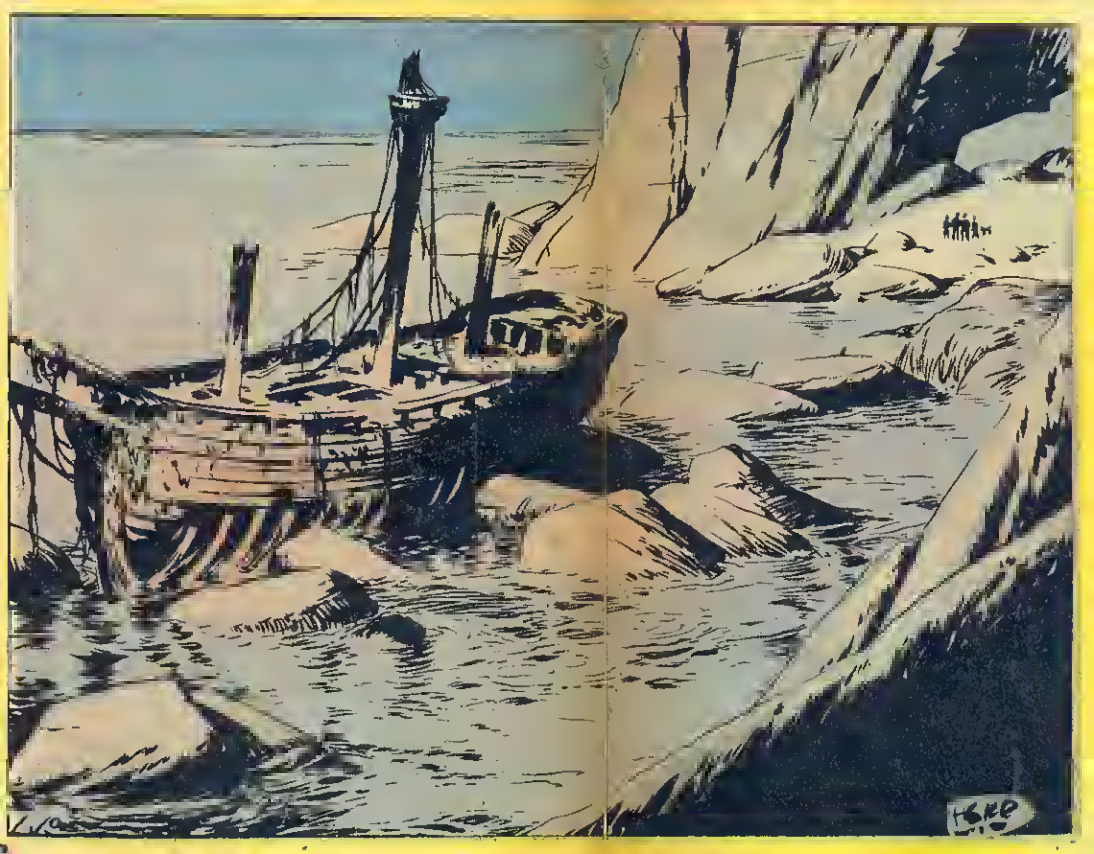

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

neden. „Kijk, daar zijn de sporten van de ladder!" zei Dick. „Weten jullie nog, dat ik verleden jaar hele-

maal naar beneden ben geklommen? Laten we nou meteen eens naar de ingang van de kerkers gaan kijken. Die treden zijn hier vlakbij!"
Zij vonden de ingang, maar tot hun verbazing waren er hele grote stenen overheen gestapeld. „Wie heeft dat gedaan?" vroeg George. „Wij niet! Er is iemand hier geweest!" „Vacantiegangers, denk ik," zei Juul. „Dat zal die rookpluim geweest zijn, die we van de week zagen! Ik wil wedden, dat er toeristen zijn geweest! Het verhaal over Kirrin-eiland met zijn onderaardse kerkers en de ruïne en de schat, die wij er verleden jaar hebben gevonden, heeft in alle kranten gestaan. En nou zijn een paar mensen natuurlijk eens komen kijken!"
„Hoe durven ze," zei George woedend. „Het is ons eiland en daar mogen ze niet op! Ik zal aan vader vragen, of hij een bord met „Verboden Toegang" wil laten maken! Stel je voor, misschien jagen ze nog wel op onze konijntjes!"
„Nou, maak je nou maar niet boos," zei Juul. „Niemand van ons wil de kerkers in en op je konijnen wordt toch wel gejaagd! Kijk maar eens naar Tim!" Met een diepbedroefde snuit zat Timmie achter de kinderen op de grond naar een heel stel konijnen te kijken, die hun buik vol aten op de met onkruid begroeide binnenplaats. Eerst staarde hij naar de konijnen, dan keek hij George smekend aan en kwispelde 'n klein beetje met zijn staart. „Niks daarvan," zei George beslist, „je weet hoe ik over konijnen denk, Tim, en daar blijf ik bij! Op ons eiland mag je ze niet achterna zitten!"
Ze liepen de binnenplaats over en bekeken alle bekende plekjes, die ze een jaar lang niet hadden gezien, tot Juul plotseling stil bleef staan. „Zie je dat?" zei hij verwonderd en wees naar iets op de grond, „er is hier iemand geweest! En ze hebben nog wel 'n vuurtje gestookt!" In een kring stonden ze om het hoopje as, de resten van een kampvuur, en staarden er in diepe verbazing naar. „Wel verdikkie," riep George kwaad, „als er mensen komen, dan stuur ik Tim op hen af! Timmie, van nu af aan mag je jagen op alles wat op twee benen loopt, behalve op ons natuurlijk!" Blij kwispelde Tim met zijn staart. „Woef!" zei hij met gretige instemming. Hij keek overal rond in de hoop iemand te zien opdagen, op wie hij jacht kon maken, maar er verscheen niemand.
Even scharrelden de kinderen nog rond, op zoek naar nog meer bewijzen van vreemde bezoekers, maar dat verveelde al gauw.
„Laten we weer eens naar het wrak gaan kijken," zei Juul.

„Het water zal nu wel laag genoeg staan. Als de stenen droog zijn, kunnen we er zo heen wandelen! Jij moet maar even wachten, Anneke, want als je uitglijdt en in zee valt, kun je je misschien bezeren!"

„Ben je mal!" riep Anneke kwaad, „ik ga wèl mee! Jullie kunnen net zo goed vallen als ik!" Juul zei niets meer en ze liepen over de kasteelmuur naar de pier, die gevormd werd door lage klippen. Aan het eind daarvan lag het wrak. Er sloegen wel golven over het piertje, maar die konden geen kwaad. „Blijf dan tussen mij en Dick in, An," zei Juul. „Als je uitglijdt zijn we er meteen bij!"

Tegen de tijd, dat ze bij het wrak waren, was de eb zo ver, dat er geen gevaar meer was om van de stenen afgetrokken te worden. „Ziezo, we zijn er!" zei Juul en hij legde zijn hand tegen de zijwand van het wrak. Het was toch 'n echt groot schip als je er dicht bij was! Dikbegroeid met schelpen en zeewier stak het hoog boven hen uit en rook naar verrotting en bederf. Om de kiel spoelde 't water, maar 't bovengedeelte bleef hoog boven water, zelfs bij de hoogste vloed. „Het is nu nog meer beschadigd dan verleden jaar," zei George. „Opzij zitten nog veel meer gaten en er is nu haast niets meer over van de mast. Hoe zouden we er op kunnen komen?"

„Ik heb een stuk touw meegenomen," zei Juul en maakte meteen het dikke touw los, dat hij om zijn middel had gewonden. „Even geduld! Ik maak een lus en die probeer ik om dat stuk hout daarboven te gooien." Een keer of wat gooide hij 't touw omhoog, maar hij kon het niet om het hout heenkrijgen. Toen werd het George te bar en zij nam het van hem over. Bij de eerste worp had zij het al om het hout. Zij kon zoiets veel beter dan de anderen — zelfs beter dan menige jongen! Als een aap klauterde ze omhoog langs de scheepswand en al gauw stond ze op het schuinaflopende, glibberige dek. Juul hielp Anneke naar boven en daarna volgde Dick. „Wat een lucht!" zei Anneke met een opgetrokken neus. „Ruiken alle wrakken zo? Ik ga niet naar beneden om in de hutten te kijken, hoor! Daar zal het nog wel erger zijn!" De anderen lieten Anneke op het dek achter en gingen op onderzoekingstocht onder dek. Zij liepen door de hutten, die vol zeewier zaten, en keken rond in de kapiteinshut, de grootste van al. Ze scharrelden wat rond en neusden in de kastjes langs de wanden, waar nog wat natte papieren lagen. „Kom nergens aan," waarschuwde George, „je weet nooit wat je aanpakt en het is allemaal vergaan! Laten we alleen maar kijken!" Ze hadden al gauw door, dat ze aan boord van het wrak zeker niet konden slapen en nog minder het eten konden opslaan. Alles zou veel te klam worden en bovendien waren de planken overal zo verrot, dat je er ieder ogenblik door kon zakken.

„Laten we maar weer naar dek gaan," zei Juul, „ik vind het griezelig hier beneden en het is nog bar donker ook!" Ze liepen de smalle trap weer op en stonden even later in het zonlicht. Daar zat Anneke nog te wachten. „Hè," zei Dick, „ik ben blij, dat ik weer wat frisse lucht naar binnen krijg! Ik voel me gewoon vies na dat bezoek benedendeks!" George lachte. „Jij bent ook niks gewend," zei ze plagend, „maar troost je, je kunt hier zwemmen! Je hebt je zwembroek toch aan onder je short?"

„Hoera!" riep Dick, „dat is een goed idee, George! Ik neem even een duik en dan ben ik weer schoon!" In een wip had hij zijn kleren uit en dook hij van de reling af in de heldere zee. Even later kwam hij proestend en snuivend weer boven en riep vrolijk: „Het water is heerlijk, Juul! Kom ook even!" Juul had ook zijn zwembroek aan en dus sprong ook hij maar vlug overboord. Dick ging de zijwand van het schip verkennen en ontdekte de prachtigste schelpen — rose en groene en zachtpaarse, die allemaal naast elkaar tegen het metaal aan zaten.

George hing met een jaloers en verlangend gezicht over de reling — ze had er spijt van, dat zij geen zwempak bij zich had. Anneke was in die tussentijd een kleine onderzoekingstocht op haar eigen houtje begonnen. Opeens zag ze iets, waarvan ze zeker wist, dat ze het nog niet eerder op het wrak had aangetroffen. Het lag aan de andere kant van het dek, helemaal vooraan bij de voorsteven en het was een heel karwei om er bij te komen. Langzaam maar zeker schuifelde ze er op af en even later stond ze er met een verbaasd gezicht overheen gebogen. Een paar seconden bleef ze zo staan, maar toen liep ze zo vlug ze kon terug naar de achterreling en riep: „George! Kom eens! Ik heb wat gevonden! Juul, Dick! Komen jullie ook eens vlug kijken! Ik heb wat gevonden!" Juul en Dick hoorden dat ze opgewonden was en klauterden meteen naar boven en Juul vroeg: „Wat is er? Wat heb je gevonden?" Met een trots gezicht wees Anneke naar de hoek van het dek. „Hoe is het mogelijk!" zei George langzaam. „Een koffertje! Een zwart koffertje, spiksplinternieuw en nog helemaal droog! Dat was er verleden jaar nog niet.... Hoe zou dàt hier nu gekomen zijn?"

Wat heeft dit nu weer te betekenen? Zijn de kinderen van het ene avontuur in het andere getuimeld? De volgende week horen jullie meer!

Vervolg blz. 10

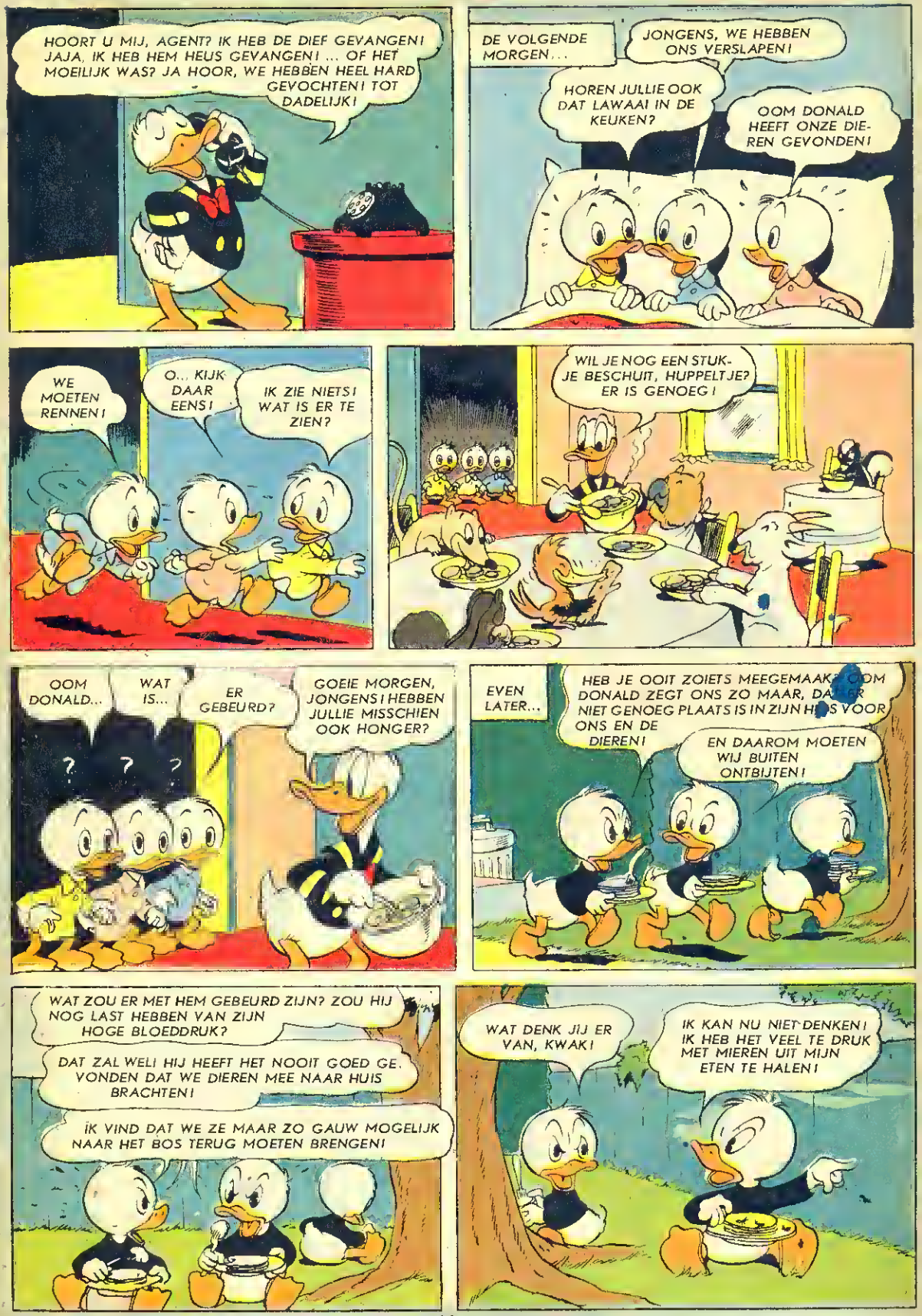
HOORT U MIJ, AGENT? IK HEB DE DIEF GEVANGEN! JAJA, IK HEB HEM HEUS GEVANGEN! ... OF HET MOEILIJK WAS? JA HOOR, WE HEBBEN HEEL HARD GEVOCHTEN! TOT DADELIJK!
DE VOLGENDE MORGEN...
JONGENS, WE HEBBEN ONS VERSLAPEN!
HOREN JULLIE OOK DAT LAWAAI IN DE KEUKEN?
OOM DONALD HEEFT ONZE DIEREN GEVONDEN!
WE MOETEN RENNEN!
O... KIJK DAAR EENS!
IK ZIE NIETS! WAT IS ER TE ZIEN?
WIL JE NOG EEN STUKJE BESCHUIT, HUPPELTJE? ER IS GENOEG!
OOM DONALD...
WAT IS...
ER GEBEURD?
GOEIE MORGEN, JONGENS! HEBBEN JULLIE MISSCHIEN OOK HONGER?
EVEN LATER...
HEB JE OOIT ZOIETS MEEGEMAAKT? OOM DONALD ZEGT ONS ZO MAAR, DAT ER NIET GENOEG PLAATS IS IN ZIJN HUIS VOOR ONS EN DE DIEREN!
EN DAAROM MOETEN WIJ BUITEN ONTBIJTEN!
WAT ZOU ER MET HEM GEBEURD ZIJN? ZOU HIJ NOG LAST HEBBEN VAN ZIJN HOGE BLOEDDRUK?
DAT ZAL WEL! HIJ HEEFT HET NOOIT GOED GEVONDEN DAT WE DIEREN MEE NAAR HUIS BRACHTEN!
IK VIND DAT WE ZE MAAR ZO GAUW MOGELIJK NAAR HET BOS TERUG MOETEN BRENGEN!
WAT DENK JIJ ER VAN, KWAK!
IK KAN NU NIET DENKEN! IK HEB HET VEEL TE DRUK MET MIEREN UIT MIJN ETEN TE HALEN!

WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
WAT EEN PRACHTIG WEER OM TE PICKNICKEN, HE?
WE KONDEN HET NIET BETER TREFFEN!

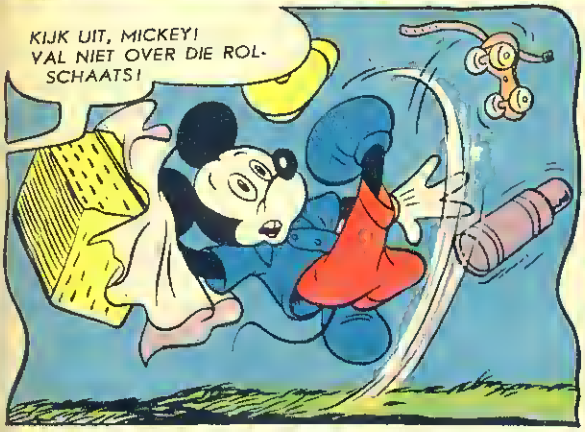
KIJK UIT, MICKEY! VAL NIET OVER DIE ROLSCHAATS!

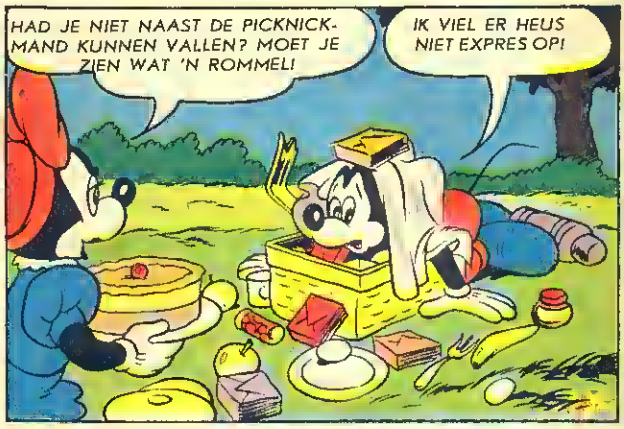
HAD JE NIET NAAST DE PICKNICKMAND KUNNEN VALLEN? MOET JE ZIEN WAT 'N ROMMEL!
IK VIEL ER HEUS NIET EXPRES OP!

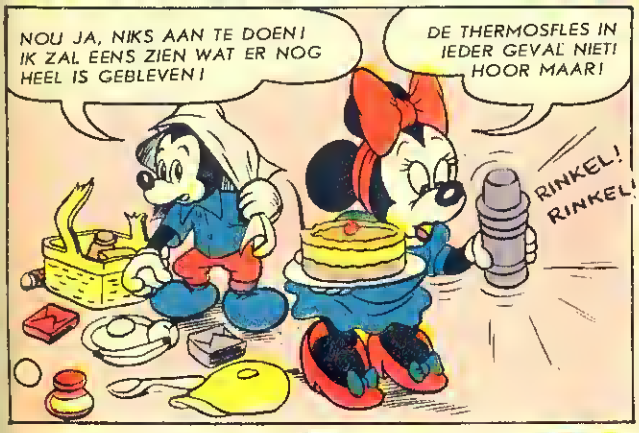
NOU JA, NIKS AAN TE DOEN! IK ZAL EENS ZIEN WAT ER NOG HEEL IS GEBLEVEN!
DE THERMOSFLES IN IEDER GEVAL NIET! HOOR MAAR!
RINKEL! RINKEL!

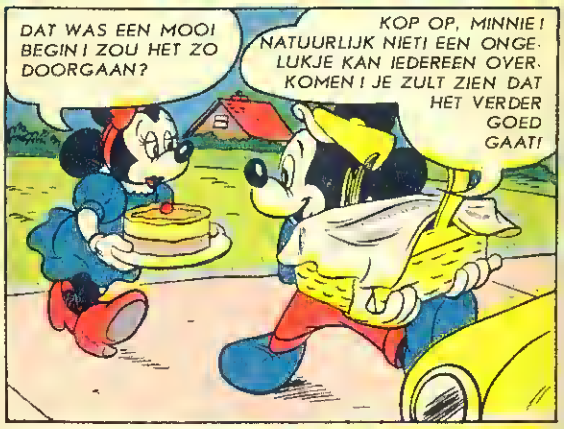
DAT WAS EEN MOOI BEGIN! ZOU HET ZO DOORGAAN?
KOP OP, MINNIE! NATUURLIJK NIET! EEN ONGELUKJE KAN IEDEREEN OVERKOMEN! JE ZULT ZIEN DAT HET VERDER GOED GAAT!

IK HOUD DEZE TAART MAAR ZO LANG OP MIJN SCHOOT! IK WIL NIET DAT ER IETS MEE GEBEURT!
BEDOEL JE DAT WE HEM OOK NIET MOGEN OPETEN?

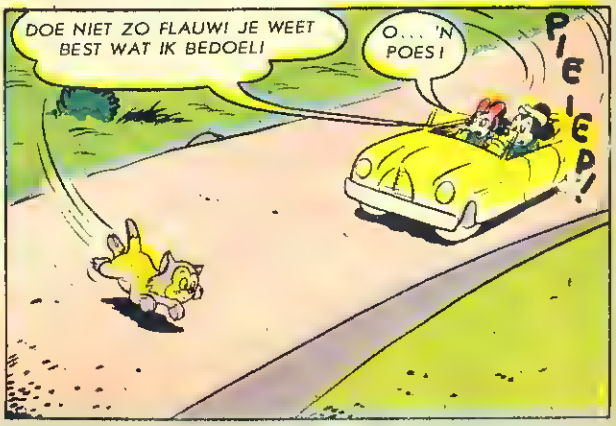
DOE NIET ZO FLAUW! JE WEET BEST WAT IK BEDOEL!
O... 'N POES!
PIEP!

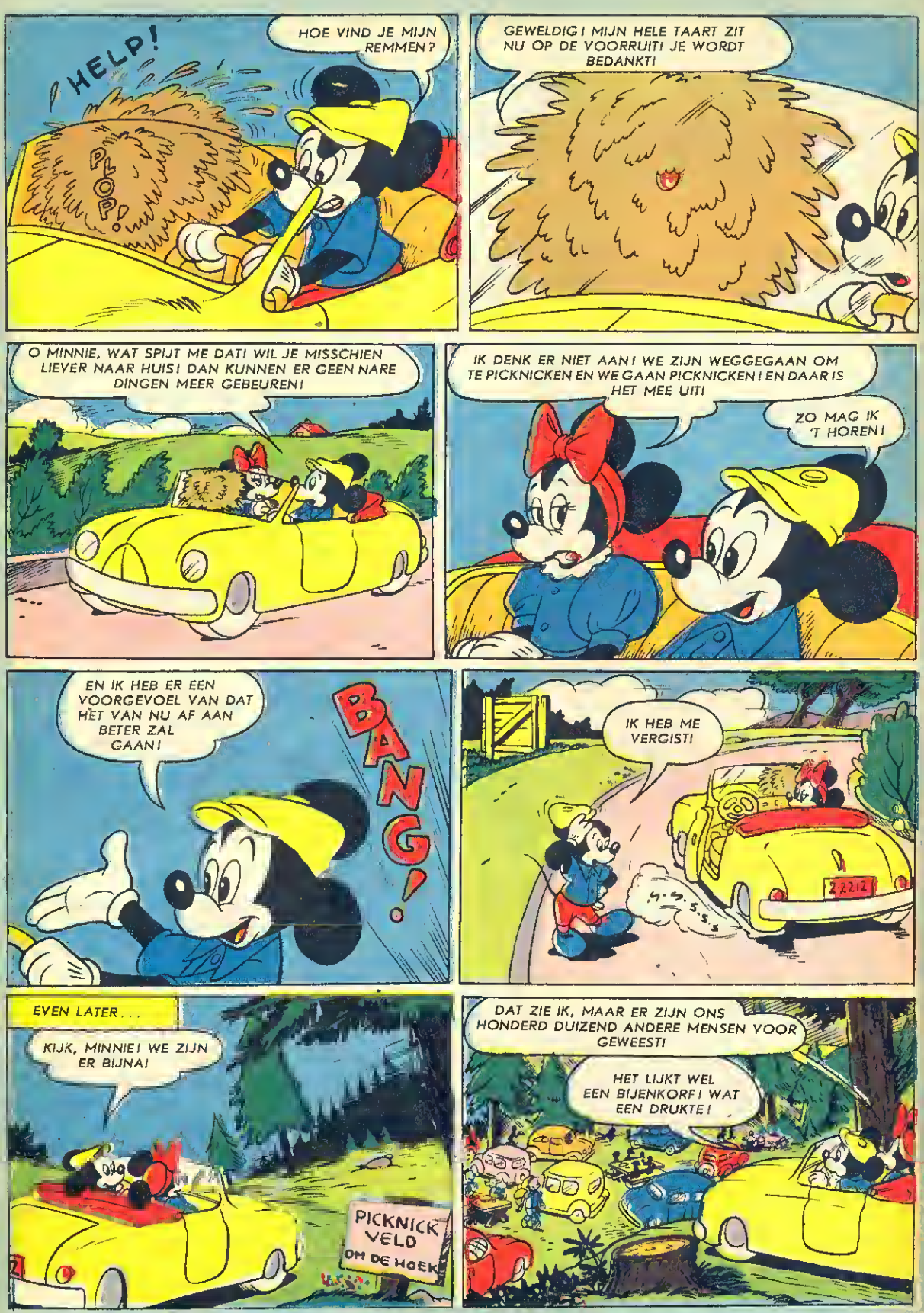
HELP!
PLOP!
HOE VIND JE MIJN REMMEN?
GEWELDIG! MIJN HELE TAART ZIT NU OP DE VOORRUIT! JE WORDT BEDANKT!
O MINNIE, WAT SPIJT ME DAT! WIL JE MISSCHIEN LIEVER NAAR HUIS! DAN KUNNEN ER GEEN NARE DINGEN MEER GEBEUREN!
IK DENK ER NIET AAN! WE ZIJN WEGGEGAAN OM TE PICKNICKEN EN WE GAAN PICKNICKEN! EN DAAR IS HET MEE UIT!
ZO MAG IK 'T HOREN!
EN IK HEB ER EEN VOORGEVOEL VAN DAT HET VAN NU AF AAN BETER ZAL GAAN!
BANG!
IK HEB ME VERGIST!
M-M-S-S-S
EVEN LATER...
KIJK, MINNIE! WE ZIJN ER BIJNA!
PICKNICK VELD
OM DE HOEK
DAT ZIE IK, MAAR ER ZIJN ONS HONDERD DUIZEND ANDERE MENSEN VOOR GEWEEST!
HET LIJKT WEL EEN BIJENKORF! WAT EEN DRUKTE!

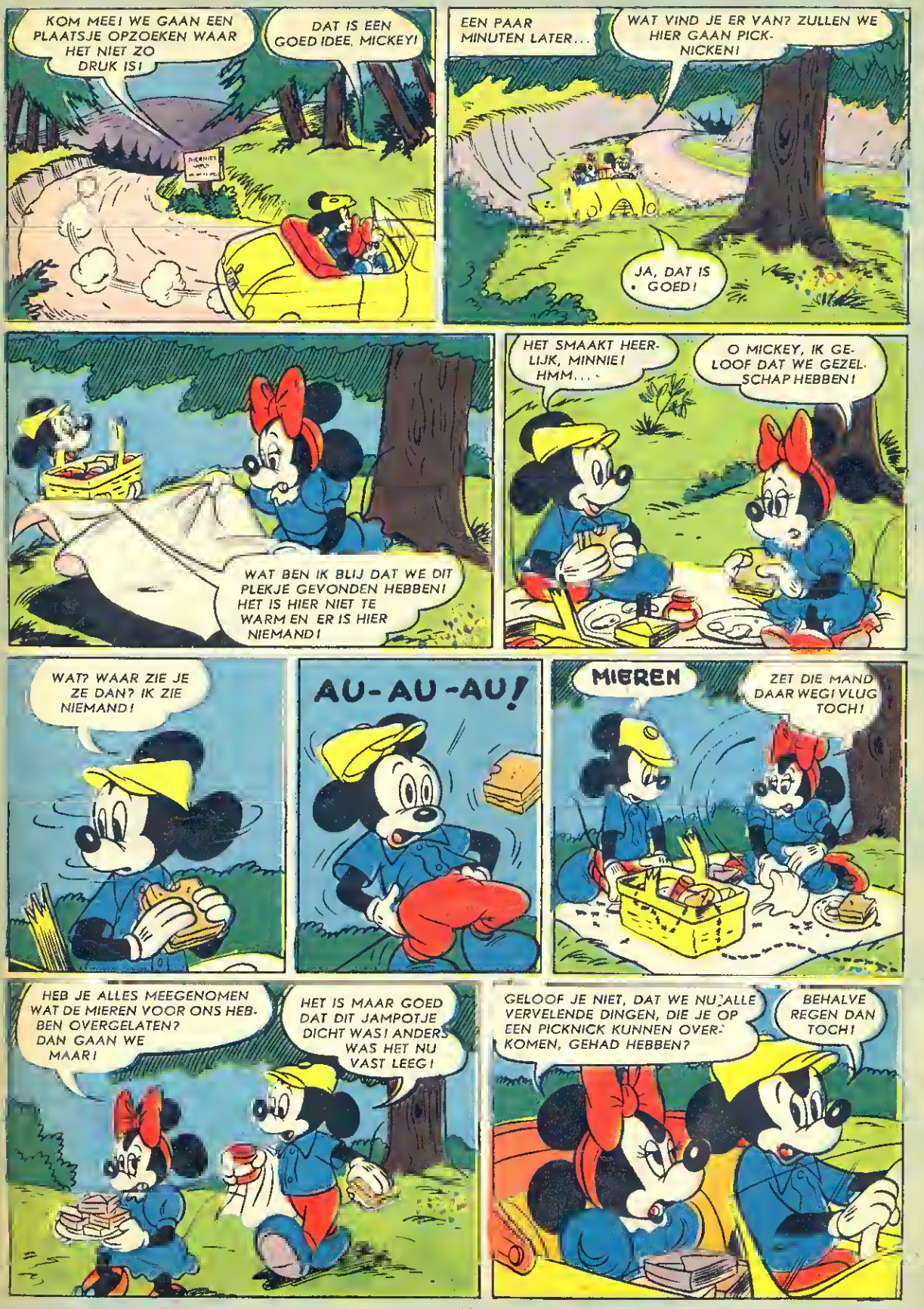
KOM MEE! WE GAAN EEN PLAATSJE OPZOEKEN WAAR HET NIET ZO DRUK IS!
DAT IS EEN GOED IDEE, MICKEY!
EEN PAAR MINUTEN LATER...
WAT VIND JE ER VAN? ZULLEN WE HIER GAAN PICK-NICKEN!
JA, DAT IS GOED!
WAT BEN IK BLIJ DAT WE DIT PLEKJE GEVONDEN HEBBEN! HET IS HIER NIET TE WARM EN ER IS HIER NIEMAND!
HET SMAAKT HEERLIJK, MINNIE! HMM...
O MICKEY, IK GELOOF DAT WE GEZELSCHAP HEBBEN!
WAT? WAAR ZIE JE ZE DAN? IK ZIE NIEMAND!
AU-AU-AU!
MIEREN
ZET DIE MAND DAAR WEG! VLUG TOCH!
HEB JE ALLES MEEGENOMEN WAT DE MIEREN VOOR ONS HEBBEN OVERGELATEN? DAN GAAN WE MAAR!
HET IS MAAR GOED DAT DIT JAMPOTJE DICHT WAS! ANDERS WAS HET NU VAST LEEG!
GELOOF JE NIET, DAT WE NU ALLE VERVELENDE DINGEN, DIE JE OP EEN PICKNICK KUNNEN OVERKOMEN, GEHAD HEBBEN?
BEHALVE REGEN DAN TOCH!

MAAR IK GELOOF DAT WE DAAR NIET BANG VOOR HOEVEN TE ZIJN! DE HELE LUCHT IS BLAUW OP DAT ENE KLEINE WOLKJE NA!
MINNIE, IK HEB ER HELEMAAL GEEN ZIN IN OM NU AL NAAR HUIS TE GAAN! ZULLEN WE HET NOG EEN KEER PROBEREN?
GOED, MICKEY!
GEEN MIEREN TE ZIEN?
NEE, IK ZIE ER GEEN EEN!
MICKEY, ER VIEL EEN DRUPPEL WATER OP M'N HOOFD!
DAT KAN NIET, MINNIE! DAT VERBEELD JE JE MAAR!
IK WEET ANDERS ZEKER DAT IK KLETSNAT WORD ALS IK HIER BLIJF! IK GA WEG!
?
REGEN OF GEEN REGEN, IK MOET EN ZAL PICKNICKEN! HEB JE NOG EEN BOTERHAM MET JAM VOOR ME?
IK BEN ZO BLIJ, DAT HET ONS NU EINDELIJK GELUKT IS REGEN TE LATEN VALLEN UIT DAT KLEINE WOLKJE, HENKRIK!
IK OOK! WIJ WETEN NU HOE WE REGEN MOETEN MAKEN EN OP DEZE MANIER HEBBEN DE PICKNICKERS GEEN LAST VAN ONS GEHAD!
RMD
REGENMAKERS DIENST

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

SPRINGEND OP EEN TOVERVEER IS DE OUDE SCHICHT OVER HET PLATTELAND GERAASD EN HEEFT DAARBIJ DE LANDELIJKE RUST ERNSTIG VERSTOORD. EEN LAATSTE WILDE SPRONG HEEFT DE AUTO MET HEER BOMMEL, TOM POES EN FAUSTJE TENSLOTTE OP DE SPITS VAN EEN KRUITTOREN DOEN BELANDEN EN VAN DEZE HOGE PLAATS ZIEN ZIJ VERONTRUST TOE, HOE DE VERBITTERDE LANDBOUWERS TOESTROMEN OM HUN EEN LESJE TE KOMEN GEVEN.

MAAR PLOTSELING VERSCHIJNT DE WACHTER VAN DE KRUITTOREN AAN HET RAAM, EN WENDT ZICH KORDAAT TOT DE MENIGTE

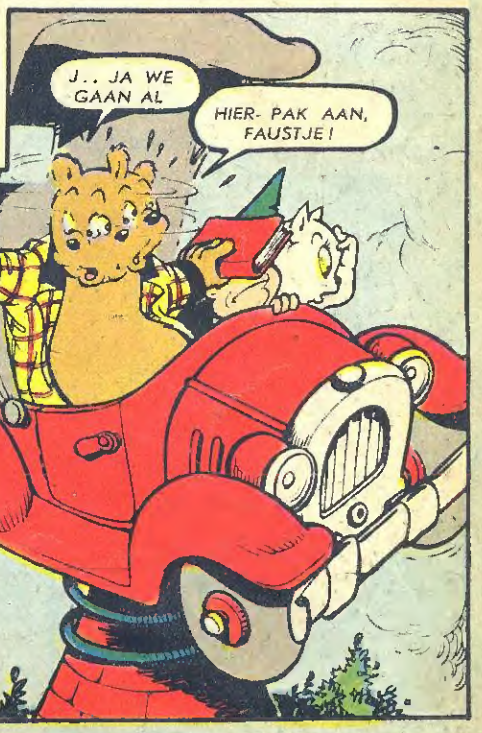

HET WAS WEER ERG MOEILIJK OM HET LUIE TOVERLEERLINGETJE ER TOE TE KRIJGEN, ZIJN ABC-BOEKJE IN TE KIJKEN, MAAR HET DREIGEMENT DAT DE TORENWACHTER ZOU GAAN SCHIETEN, HIELP TENSLOTTE. ONVERSCHILLIG WIERP HIJ EEN BLIK OP DE BLADZIJDE, DIE HEER BOMMEL HEM VOORHIELD, EN SPELDE HET EERSTE HET BESTE TOVERWOORD, DAT HIJ ZAG. HEER BOMMEL EN TOM POES WACHTTEN IN ANGST EN VREZEN HET RESULTAAT AF... ER GEBEURDE NIETS... „VOORUIT!" RIEP HEER OLLIE ZENUWACHTIG. „PROBEER HET NOG EEN KEER!"

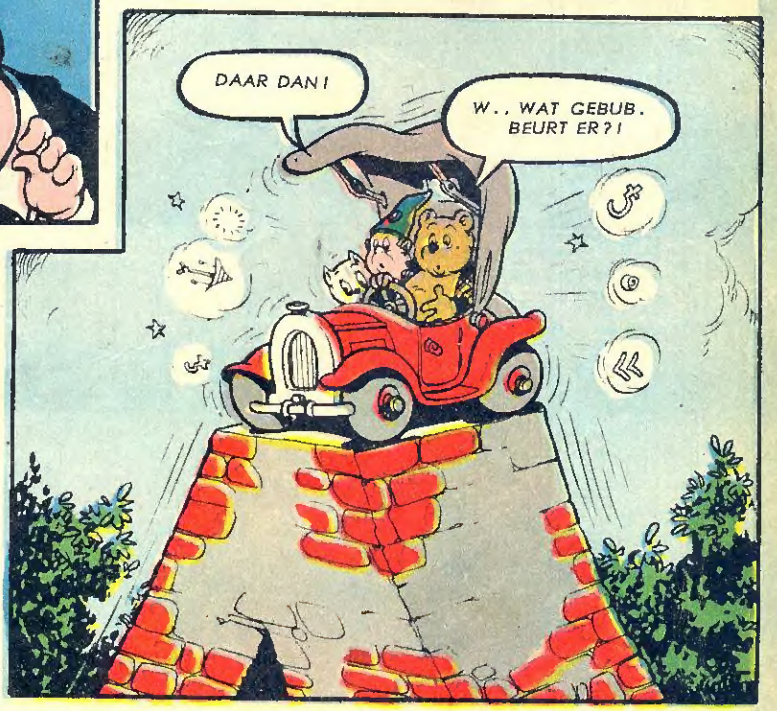

DE TORENWACHTER, DIE NU PLOTSELING A WACHTER WAS GEWORDEN, TROK ZICH DE VERANDERING VAN ZIJN VERBLIJF ERG AAN. ZIEDEND VAN DRIFT GING HIJ OVER TOT EEN VURIGE DAAD..

NADAT DE TORENWACHTER DE LONT VAN EEN KRUITVAT HAD AANGESTOKEN, ACHTTE HIJ EEN SNELLE AFTOCHT NOODZAKELIJK. MAAR ONZE ARME VRIENDEN DAAR BOVEN OP DE GROTE A KONDEN NIET ZO MAKKELIJK WEG KOMEN

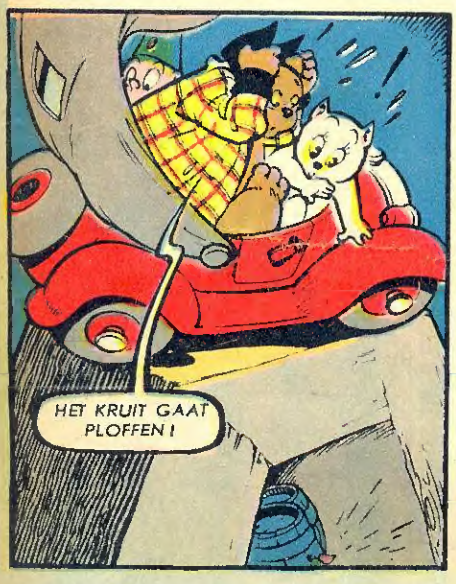

DITMAAL ZAG OOK FAUSTJE DE NOODZAAK VAN EEN SNELLE TOVERACTIE IN. HIJ DRUKTE ZIJN NEUS IN HET GEHATE LEERBOEK... VLUG FAUSTJE! VLUG!!

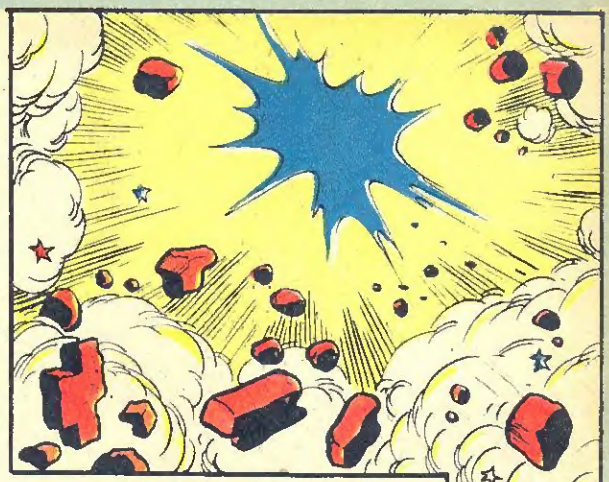

HAASTIG PREVELDE DE ONERVAREN TOVERLEERLING DE EERSTE DE BESTE FORMULE, DIE HIJ IN HET TOVER-ABC AANTROF. WEER KLONK EEN DONDERENDE SLAG... KWAM DIE VAN DE TOVERFORMULE OF VAN DE ONTPLOFFENDE KRUITVATEN ?

TOEN ONZE VRIENDEN BEVEND DE OGEN OPENDEN, ZAGEN ZE DAT DE FORMULE UIT HET ABC-BOEK HEN DITMAAL IN EEN WEL ZÉÉR VREEMDE OMGEVING HAD NEERGEZET . . .

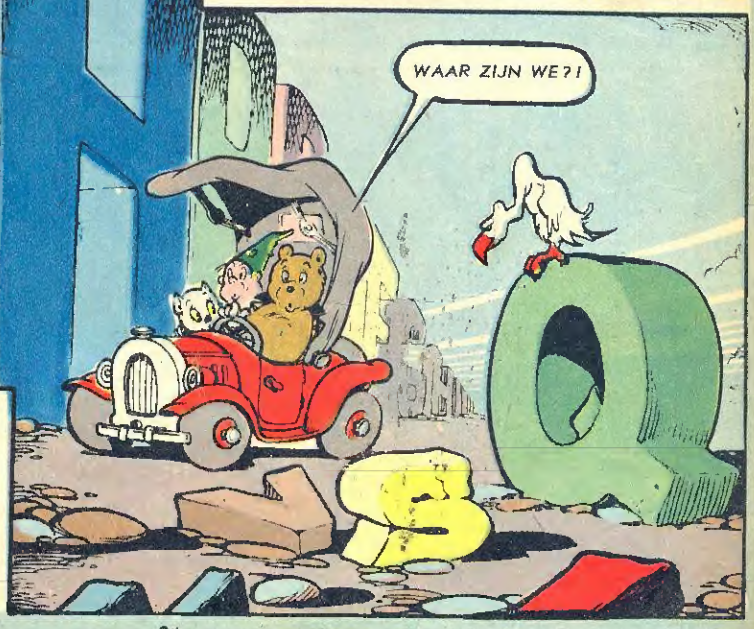

HAD DE ONTPLOFFING VAN HET KRUIT EXTRA KRACHT AAN FAUSTJE'S TOVERFORMULE VERLEEND? NIEMAND KAN HET ZEGGEN, MAAR EEN FEIT WAS, DAT HEER BOMMEL EN ZIJN METGEZELLEN NU WEL VER, HÉÉL VER VAN HUIS WAREN ! EN IN ANGST EN VREZEN VROEGEN ZIJ ZICH AF, HOE ZIJ OOIT WEER UIT DIT ZONDERLINGE LETTERLAND ZOUDEN KUNNEN WEGKOMEN